

ΙΔΡΥΤΗΣ + ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΛΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΑ Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

27

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 544
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 421.30

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΕ ΣΤΥΝΕΣΙΝ ΚΑΙ ΕΥΣΤΥΝΕΙΑΔΗΣΙΑΝ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Μεθ' ὅλως ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως διεπιστώσαμεν, ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῶν παντὸς εἶδους, ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φορέων τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ὑπῆρξε μέχρι σήμερον ἡ, κατὰ τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς Δημοκρατίας μας, ἐπιβλητομένη.

Οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀσχοῦντα τὰς ἐξουσίας του παρέμειναν μακρὰν πάσης προεκλογικῆς ζυμώσεως μοναδικὸν σύμβουλον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθήκοντων τῶν ἔχοντα τὸν Νόμον. Ἐξ ἄλλου ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης διαρρεῦσασαν προεκλογικὴν περίοδον ὑπῆρξε λίαν τιμητικὴ δι' αὐτὸν, ἀποδείξασα, ὅτι ὁ Χαλκιδικεὺς ἔχει ἀποκτήσει πλήρη συνείδησιν δημοκρατικοῦ πολίτου. Εὐγενέστατα ὑπεδέχθησαν οἱ κατ' οἰκισμῶν τῶν Νομοῦ μας τοὺς ὑποψηφίους ὅλων τῶν Κομμάτων, χωρὶς οὐδεμίαν ἀγενῆ ἐκδήλωσιν τῶν ἀντιτιθεμένων πρὸς τὰ παρ' αὐτῶν λεγόμενα.

Δὲν ἀπομένει παρὰ μία μόνον ἐβδομάς μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν καλούμεθα, νὰ προσέλθωμεν εἰς τὰς ψηφοδόχους καὶ ἐκδηλώσωμεν τὴν βούλησιν μας περὶ τοῦ πολιτικοῦ Κόμματος καὶ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν νὰ κυβερνήσουν τὴν Χώραν μας.

Ἐλπίζομεν τὸσον πολὺ, ὥστε θὰ ἡδυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι καὶ κατὰ τὰς τελευταίας προσεχέας ἡμέρας οἱ Χαλκιδικεῖς θὰ ἐπιδείξωσι τὴν αὐτὴν, πολιτισμένων ἀνθρώπων καὶ γνησίως δημοκρατικῶν πολιτῶν, διαγωγήν.

Ἐλπίζομεν ἐπίσης, ὅτι τὸ ἐκλογικὸν τῶν δικαίωμα, ὅπερ, ἀπὸ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς του θεωρούμενον, εἶναι ὑψιστον, ἱερώτατον καθήκον, θὰ ἐνασκήσωσι, κατὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῆς τε ἱερότητος καὶ σοβαρότητος αὐτοῦ.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ», μὴ διακρίνουσα τοὺς Χαλκιδικεῖς, ἀναλόγως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων αὐτῶν, ἀλλ' ἐνδιαφερομένη δι' ἅπαντας, ἐξ' ἴσου, ἐνδιαφερομένη διὰ

τὴν ἀδιαίρετον Χαλκιδικὴν μας, ὑπὲρ οὐδενὸς πολιτικοῦ Κόμματος ἢ πολιτικοῦ προσώπου ἐπέδειξεν ἰδιαιτερον ἐνδιαφέρον.

Μοναδικὸν κριτήριον τῆς ἤτο καὶ θὰ εἶναι πάντοτε τὸ γενικὸν συμφέρον τῆς Χαλκιδικῆς μας, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιτάσσει, νὰ προσβῶμεν εἰς τὰς ἐξῆς μόνον συστάσεις πρὸς τοὺς Χαλκιδικεῖς:

Ἐκ τῆς ἀπλουστάτης ἐνεργείας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ προβῆ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, ἔκαστος ἐκλογεὺς, ῥίπτων εἰς τὴν ψηφοδόχον τὸ ψηφοδέλτιον τῆς ἐκλογῆς του, ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, τὸ μέλλον τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ χωριοῦ του τῆς οἰκογενείας του, τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του.

Ἄς μὴν ὑποτιμᾶ τὴν ψήφον του ὡς μίαν ἐκ τῶν ἑκατομμυρίων ψήφων, αἱ ὁποῖαι θὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὰς ψηφοδόχους καὶ θ' ἀναδείξωσι τὴν αὐριανὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας.

Ἀνεπηρέαστος ὁ καθεὶς ἐκ τῶν συναισθημάτων μας ἐναντι προσώπων, ἐκ τυχόν παντὸς εἶδους δεσμῶν πρὸς αὐτὰ, μὴ ἐξαιρουμένης οὐ μόνον τῆς φιλίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς συγγενείας, μὴ παρασυρόμενος ἐκ ταπεινῶν μικροῦπολογισμῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων, ἔχοντες ὡς μοναδικὸν γνώμονα τὸ γενικὸν συμφέρον, τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος μας, ἣτις ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν καὶ τῆς ἀτομικῆς μας εὐημερίας, ἅς ἐκλέξωμεν καὶ ἅς ψηφίσωμεν ὑπὲρ ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ Κόμματος προκρίνοντες ἐκ τῶν εἰς αὐτὸ ἀνήκοντα πολιτικὰ πρόσωπα, τὰ συγκεντρῶντα, κατὰ τὴν ἀντικειμενικὴν κρίσιν μας, τὰ περισσότερα ἠθικὰ καὶ πνευματικὰ προσόντα.

Ἐάν, μολονότι ἀνεπηρέαστοι ἐκ ταπεινῶν ἐλατηρίων, παρὰ τὰς προσπάθειάς, τὰς ὁποῖας κατεβάλαμεν, προκρίσεως τοῦ καλυτέρου, πλανηθῶμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν μας, θὰ εἶναι τοῦτο ἄλλως μία λυπηρὰ ἀτυχία.

Ἐάν ὅμως ἐν πλήρει γνώσει τοῦ καλυτέρου, διὰ λόγους ἀτομικοῦς καὶ ταπεινοῦς, ψηφίσωμεν ἄλλον, θὰ διαπράξωμεν βαρῦτατον ἔγκλημα, ἐσχάτην προδοσίαν τῆς Πατρίδος.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ «ΟΧΙ»

Τὸ ΟΧΙ, τὸ ὁποῖον ἐβροντοφώνησεν ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1940, δὲν ἦτο συμπτωματικὴ ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἄλλ' ἀπετέλει τοῦτο τὴν φυσικὴν ἀντιμετώπισιν, εἰς τὴν ὁποίαν προβαίνει ὁ Ἕλληνας, ὄλων τῶν παρομοίων γεγονότων.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν παρέμεινεν Σύμβουλον, ἐκφράζων τὴν ἀκλόνητον θέλησιν τοῦ Ἕλληνος νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ εἰς οὐδένα τὴν κατάλυσιν τῆς Ἐλευθερίας του, τὴν ὁποίαν ταυτίζει πρὸς τὴν ζωὴν του.

ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην θὰ ἐορτάσῃ καὶ αὖριον ἡ Χαλκιδικὴ μας, ὅπως καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς τὴν μεγάλην ἑπέτειον.

Ἡ χαρὰ μας, διὰ τὴν ἐλευθερίαν μας, ταυτόσημον πρὸς τὴν ζωὴν μας, θ' ἀναβλύσῃ πηγαιῶς αὐριον ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας, ἢ δὲ μνήμη μας θὰ στραφῇ εὐγνωμότως πρὸς ὅλους τοὺς ἡρώτικοὺς προγόνους μας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας μέχρι σήμερον ἐθυσίασαν τὴν ζωὴν τῶν βροντοφωνούντες: ΟΧΙ!

ΤΟ ΚΕΛΛΙ ΑΠΕΜΟΝΩΘΗ

Μολονότι ἐπερατώθη ἡ κατασκευὴ ὀχετοῦ τινος, ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας, διεκόπησαν τὰ πρὸς τὸν Συνοικισμὸν τῶν Βρασιτῶν ΚΕΛΛΙ δρομολογία τοῦ ΚΤΕΥΑ τοῦτο δὲν ἐπιβλήθη ταῦτα, τῶν κατοικῶν τοῦ ἀνωτέρου Συνοικισμοῦ ἀπομονωθέντων καὶ πάλιν συγκοινωνιακῶς. Ἀφορμὴν ἤθελε τὸ ΚΤΕΥΑ, διὰ νὰ μὴ ἀποτέλλῃ λεωφορεῖον καὶ εἰς τὸ ΚΕΛΛΙ;

ΔΙΑ ΠΑΝ ΣΧΟΛΙΑΖΟΜΕΝΟΝ ΘΕΜΑ

Τὸ γεγονός, ὅτι ἐνίοτε σχολιάζομεν διάφορα ζητήματα, διὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται ὡς παραλείψεις τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτελείων, οὐδαμῶς σημαίνει, ὅτι τὸ δημοσίευμα ἐμπερικλείει μομφὴν κατὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιακῶν ὀργανῶν.

Ὅταν διαπιστοῦται ἡ σχετικὴ εὐθύνη μιᾶς ὑπηρεσίας δὲν ἐκφραζόμεθα δι' ὑπονοούμενον. Καταγγέλλομεν εὐθὺς καὶ σαφῶς πάντα τυχόν ἐπεὶθνον, κατὰ τὴν γνώμην μας. Ἄλλ' ὑπάρχοντες καὶ ζητήματα, δεόμενα διενθεώσεως, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐνθυμίζονται, χωρὶς οὐδεὶς νὰ φέρῃ δι' αὐτὸ τὴν εὐθύνην ἐν ταῦθα, διότι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διενθέσις τῶν ἐλλείψεων τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων μέσων.

Ἡμεῖς, ἀνεξαρτήτως τῆς εὐθύνης ἢ μὴ τῶν ἐνταῦθα ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν εἴμε

ΤΟ Ι.Κ.Α. Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ὅπως ἤδη ἐσχολιάσαμεν, ἐχειροδόγη νὰ παρῶνται ἔτη, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπέκτασις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείσεως εἰς τὰ Νέα Μουδανία, μολονότι εἰς τὸν ἀντοῦνα αὐτῶν Δήμον ὑπῆρχον ἄσφατοι αἱ σχετικαὶ προϋποθέσεις.

Ἄλλὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐκεῖ ἀναγκῶν τῶν ἡσφαλισμένων καὶ ὑποχρέων ἐτοποθετήθη εἰς μόνον ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος, συγκριτικῶς ἐν ἑαυτῷ πάσας τὰς ἀρμοδιότητας καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ τρελλαθῇ μὲν εἶναι δυνατόν, ἀπὸ τὸν παντοειδῆ φόρτον ἐργασίας, ἀλλὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς εἶναι ἀδύνατον.

Ἐῶλογα ἐπομένως εἶναι τὰ σχετικὰ παράπονα τῶν ἡσφαλισμένων.

Καὶ διερωτώμεθα. Πόσα ἔτη θὰ χρειασθῇ νὰ περάσῃ τὴν ὥρην μέχρι οὗ τοποθετηθῇ καὶ εἰς ἔστω ἀκόμη ὑπάλληλος εἰς τὸ Ι.Κ.Α. Νέων Μουδανίων;

ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΩΝ ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Ἐξαιρετικῶς ἐνοικῆ διὰ τὰς μελλούσας καὶ τοὺς μελλοπαράγοντους ἡ ἐφετερινὴ ἀνθοφορία τῆς σουσουράς, ἡ ὁποία καλύπτει τὸ πλεῖστον τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως μας.

Τὸ γεγονός εἶναι λίαν εὐχάριστον. Οἱ μελισσοτρόφοι μας θὰ ἀποζημιωθῶν, διότι ἔχον ἄλλοτε ἀνυχίας. Χαίρομεν ἐπομένως καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν.

Ἐπιστῶμεν ὅμως τὴν προσοχὴν ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μολονότι παντοῦ σχεδὸν ὑπάρχει σουσουρά, ἀδιαφοροῦντες διὰ τοὺς εἰς βάρος τῶν διαβατῶν δημιουργουμένους κινδύνους, διὰ ν' ἀποφύγῃ ἐλάχιστον κόπον, τοποθετοῦν τὰς κυψέλας τῶν ἐγγύτατα τῶν οδῶν, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, αἱ ὁποῖαι ἡτῶς ἀπαγορεύουν τοῦτο.

Λοθέντος οὖν, λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκομιδῆς τοῦ ἐλαιοκόρπον ἢ κινήσεως τοῦ κόσμου εἰς τὴν ὑπαίθρου εἶναι λίαν ζωηρὰ, ὅ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου λόγου κινδύνος καθίσταται σοβαρότερος, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὰ παιδιά.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀρμοδιὰ Ἀρχῆς ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τούτου.

Ἔτις ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, διαπιστοῦντες τὴν σχετικὴν ἀνωμαλίαν, νὰ τὴν σχολιάσωμεν δεόντως.

Ὅσα γράφομεν περὶ θεμάτων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα, τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ μας, δὲν γράφονται μόνον δι' αὐτὰς. Ὑπάρχοντες καὶ οἱ φέροντες τὴν γενικωτέραν εὐθύνην ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν εἴμε

ΠΡΟΚΑΛΕΙ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚῶΣ, Ἐκ

πληξιν τὸ σχέδιον ποῦ συνέλαβε ἡ αἰμορροσση, προκειμένου νὰ πλησθῇ τὸν ἱησοῦν καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τῆς ποθομένης θεραπείας τῆς.

Κι' ἐπᾶσθε ἀπὸ μιᾶς ἀρρώστια βασιανιστικῆ. Δὲν ἔφαθε τὸ ὅτι καθυπερβίωσεν, κυριολεκτικῶς, ἐστράγγιζε ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετη αἰμορραγίαν δὲν ἦρκε τὸ ὅτι ὠδηγεῖτο εἰς μίαν οικονομικὴν ἀθλιότητα, λόγω τῶν πολλῶν δαπανῶν οἱς ὁποῖες ὑπεβάλλετο πληρώνοντα ἄσκόπως σὲ γιαιρούς καὶ φάρμακα. Τὴν ἔκουριε καὶ τὴν ἐπιγιεῖ ἡ ντροπὴ λόγῳ τῆς μορφῆς τῆς ἀρρώστιας τῆς Μιᾶ ἀρρώστιας ποῦ οὐτε κὰν τολμοῦσε νὰ τὴν ἀναφέρει, γιὰτὶ κινδύνευε νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τὸ πλῆθος.

Ποῖος ξεῦρει ποιά αἰσθημάτα κυρίεψαν τὴν ταλαίπωρὴ αὐτὴ ὑπάρξει, καθὼς πλησίασε τὸν Μεγάλο γιαιρό. Πάντως πλησίασε μὲ δέος. Τὰ βήματα τῆς ἦσαν πολὺ διστακτικὰ. Ἐνα πρῶγμα ἐπεδίωκε νὰ ἐπιτύχῃ. Νὰ ἀποφύγῃ τὸ βλέμμα τοῦ ἱησοῦ. Ἦθελε νὰ περάσῃ ἀπαρατήρητη. Ὁ ἱησοῦς εὐαγγελιστὴς λέγει χαρὰ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΑΝΤΕΛΛΗ

Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

κηριστικῶς: «προσελθοῦσα ὀπισθεν». Δὲν εἶχε τὴν τὸλημ τῆς Χαναανίας ποῦ φώναζε σπαρακτικὰ ζητώντας νὰ θεραπεύσῃ τὴν κόρη τῆς.

Δὲν εἶχε τὸ θάρρος τοῦ ἱαεῖρου ὁ ὁποῖος «επισὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἱησοῦ παρέκαλε αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ». Οὐτὲ τὴν παρουσία τοῦ δυστυχισμένου ἐκείνου πατέρα, μὲ τὸ σελήνα ζόμενον παιδί, διέθετε. Προσηλάβε μὲ μίαν «σιωπῶσαν πίστιν». Μὲ μίαν ἐδλάβεα, μὲ μίαν χαριτωμένην καὶ ἀξίωσιν μπάθητη συστολή. «Προσελθοῦσα ὀπισθεν!» Πόσα δὲν κρύβουν οἱ δυὸ αὐτὲς λέξεις! Ὁλόκληρος ὁ ἐσωτερικὸς τῆς κόσμος, ὅλα τὰ συναισθήματα, ποῦ τὴν κυριαρχοῦσαν, κρύβονται οἱ δυὸ αὐτὲς λέξεις. Ἡ ἀθόρυβος αὐτὴ ἐπιχείρησις, τὸ σχέδιον αὐτὸ ποῦ κατὰστρωσε, τὸ ταλαίπωρο αὐτὸ πλάσμα, εἶχε ἕνα ἀντικειμενικὸ σκοπὸν ν' ἀγγίξῃ τὸ

Ἡ γυναῖκα μὲ τρόμο ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ τὴν

πράξιν τῆς ἐνώπιόν του καὶ ἐνώπιον ὄλου τοῦ πλήθους, εἰσπράττουσα τὴν ἐπίδοκιμασίαν τοῦ Χριστοῦ. «Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε». Οἱ λέξεις αὐτὲς ἀποτελοῦν τὸν ἐπίλογον τοῦ θαύματος αὐτοῦ γεγονότος. Τώρα πλὴν οὐδεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σπῆτι τῆς ὕλης χωρὶς ντροπῆς, μὲ τὴν εἰρήνην τῆς καρδίας.

Ἄξιζε τὸν κόπον νὰ σταθῇ κανεὶς στὸ σημεῖον αὐτό. Προκαλεῖ πράγματι τὴν συμπάθειαν ὁ τρόπος τῆς συμπεριφορᾶς τῆς γυναίκης αὐτῆς. Ἡ μέθοδος τῆς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πίστιν τῆς στὸν Χριστό, δημιουργεῖ ἕνα προηγούμενον ποῦ ἐλκεῖ τὴν εὐνοίαν τοῦ Θεοῦ. Ἡ πεποιθισίς τῆς εἶναι καὶ μόνον τὸ ἀγγίγμα τοῦ ἄκρου τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνδύματος τοῦ ἱησοῦ ἦτο δυνατόν νὰ φέρῃ τὸ ποθομένο ἀποτέλεσμα, μᾶς ἐνθαρρύνει στὸ νὰ παραδεχώμαστε ὅλες ἐκεῖνες τὶς ἐκδηλώσεις τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὅπως τὸν ἄσπασμόν τῶν μελών, τὴν χρῆσιν μὲ ἅγιον ἔλαιον τὴν προ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΚΑΙ ΘΡΗΝΩΔΙΑΙ

Του κ. κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ήγουμένου Ι.Μ. Διονυσίου

—2—

Γεμάτο τὸ σῶμα του λαβω-
ματιές, μικρές καὶ μεγάλες,
δὲν κατόρθωσαν νὰ λυγίσουν
τὴν λεβέντικη κορμοστασιά του.
Παράπονα δὲν εἶχε μα-
ζί τους, καὶ μόνον τὶς θυμό-
τανε, ἔταν τὸν βρωτούσανε,
γιατὶ ἔσερνε ὀλίγον τὸ ἀρι-
στερόν του πόδι. «Κάποτε στά-
νειάτα μου με τσίμπησε μιὰ
σφήκα» ἔλεγε. «Δὲν κάνει,
τοὺς εἶπε, ἅμα μείνω πίσω,
θὰ χαθῶ σ' αὐτὰ τὰ φαρᾶ-
για καὶ θὰ μέ φᾶνε ζωντανό
τὰ ὄρνια τοῦ Σμόλικα. Κα-
λύτερα μπροστά». Τὸ εἶπε
καὶ τὸ ἔκανε. Καβάλα στὴν
ἀρχὴ καμάρωνε δίπλα του ἕ-
να λεβέντη ὑπολοχαγὸ ἀπὸ
τὰ Ἄγραφα καὶ τὸν ἠλιοκαμέ-
νο φαντάρου ἱπποκόμο του.
«Ἔσο, Ὑπολοχαγέ, τοῦ ἔλεγε
νὰ μείνης παραπίσω, νὰ ἔχης
ἔγνοια τοὺς βραδυποροῦντας».
«Καὶ σὺ, φαντάρε, πρὸς τὸν
Στάθη, ἅμα θ' ἀκούσης μπᾶμ-
καὶ μπούμε στὸ χορὸ, θὰ βασ-
τᾶς τ' ἄλογο ἐδῶ παρακάτω,
γιατὶ δὲν θὰ τὸ ξαναχρειασ-
θῶ». Καταλάβαιναν καὶ οἱ
δύο τους, ὅτι τοὺς ἀστειζόν-
ταν ὁ Διοικητὴς των καὶ τῶ-
χαν καμᾶρι. «Ἐγώ, Διοικητᾶ
μου, ἔλεγε ὁ Ὑπολοχαγός,
στὴν Ἀνακτορικὴ Φρουρά,
ποὺ ὑπῆρθε χρόνια, δὲν
ἔξερω ἀπὸ πορείας καὶ βραδυ-
ποροῦντας, ἔχε με παρατημέ-
νο». «Κι' ἐγώ, Κύριε Διοικητᾶ,
ντίπ δὲν ἔξερω ἀπὸ ἄλουργα
νὰ σέρνου, τοῦ μπλάρ' κι' πᾶ-
λι μὲ τὸ ζῶρ τῶκανα ζᾶπ
στοῦ σπῆτ'. Ἄφσι μὲ νὰ πιά-
σω κάνα δυὸ φράγκικους λα-
γούς με τὴ γκλίτσα». «Τοὺς
λαγούς τοὺς σκοτώνουν, δὲν
τοὺς πιάνουν», τοῦ εἶπε ὁ
Συνταγματάρχης σοβαρά.
«Τοῦ ἔξερω, Διοικητᾶ, ἀλλὰ
σκουπὸς εἶναι νὰ πιάσωμι κι'
κανέναν ζωντανὸ νὰ ἰδοῦμι
βουνίσσιους εἶναι ἢ καμπίσιους,
γιατὶ μέλιγι ἢ Μήτρος ἢ ἑξά-
δερφός μ', ἀπ' ἔκαμι τυρου-
κόμους στοῦ Κάλари δτ' οἱ
λαγοὶ σ' ἰκεῖνα τὰ μέρη ἔχουν
τὰ φτιρά στοῦ κιφάλ». «Στὸ
κεφάλι τὸ ἔξερω καὶ γώ, ὅτι
ἔχουν, τοῦ εἶπε γελώντας ὁ
Συνταγματάρχης, ἀλλὰ νὰ ἰ-
δοῦμι, ἂν ἔχουν καὶ στὰ πό-
δια!». «Θὰ τοὺς κάνουμι νὰ
βγάλουν κι' στὰ πόδια, Καπι-
τάνι».

Μ' αὐτὰ τὰ λογοπαίγνια
φθάσανε στὴ βουνοκορφῆ, ὅ-
που με τὸ ξάνοιγμα τῆς ἡμέ-
ρας καὶ τὸ ξεθόλωμα τῆς ἀν-
τάρας τοὺς διέκριναν οἱ ἴτα-
λοι Κένταυροι καὶ δέχθηκαν
ἀπ' αὐτοὺς τὰ πρῶτα πυρά.
Δὲν ἄρρησαν νὰ ληθουνε στὰ
χέρια, διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ
δὲ δὲν εἶχαν πυροβολικὸ καὶ
σάν «προκεχωρημένες» Μονά-
δες κᾶναν πόλεμο δίχως «στ-
ρατηγική», ὅπως εἶπε ὁ Συν-
ταγματάρχης.
Τὸ λιανοτούφεκο δῶμος δού-
λευε καὶ γινότανε κακὸ μεγά-
λο, ἰδίως με τοὺς ὄλμους,
ποὺ εἶχαν ἐν ἀφθονία ὁ ἔχθρος
καὶ τοὺς εἶχε σὲ «φωληρές», ὅ-
πως καὶ τὰ πολυβόλα.
Δύο ὄρες βάσταξεν ἡ μάχη
«βάπτισμα πυρὸς» γιὰ τοὺς
περισσότερους Ἀξιωματικούς
καὶ γιὰ ὄλους τοὺς φαντά-
ρους. Μάχη μικροῦ διαστήμα-
τος, ἀλλὰ φονική. Ἐκατοντά-
δες φονεμένοι ἀπὸ τὶς δυὸ
μεριές καὶ ἔτι περισσότεροι
οἱ τραυματίες, μεταξὺ δὲ αὐ-
τῶν καὶ ὁ ἠρωϊκὸς Συνταγμα-
τάρχης με θλάσιν τῆς ἀριστε-
ρᾶς κνήμης ἀπὸ βλήμα ὄλμου.
«Ἡ μάχη ἔληξε με περιφα-
νὴ νίκη τῶν Ἑλληνικῶν ὀπλῶν
καὶ συγκομιδῆν 300 αἰχμαλώ-
των ἴταλῶν» ὅπως τῶλεγε
καὶ τὸ ἀνακοινωθέν τοῦ Ἐπι-
τελείου. Ὁ Στάθης, ὅπως εἶ-
χε τάξει στὸν Διοικητὴν του,
εἶχε ... τὴν τιμὴν νὰ συνοδεύ-
ῃ δύο ἐξ αὐτῶν, ἀφοῦ πρῶ-
τον τοὺς ἐξάλαφρωσε ἀπὸ τὸν
ὀπλισμὸν των, καὶ ὅταν τοὺς
κατέβαζε πρὸς τὰ μετόπισθεν
καὶ ἔμαθε τὸν τραυματισμὸν
τοῦ Διοικητοῦ του, ἔτρεξε
κοντὰ του καὶ προσφέρθηκε
νὰ δόσῃ αἷμα γιὰ τὸν Συντα-
γματάρχην του, ἀλλ' ἐκεῖνος
δὲν ἐδέχθη «σοῦ χρειάζεται,
τοῦ εἶπε νὰ πιάνης λαγούς
με τὴν ἀγκλίτσα». καὶ ἀνα-
στενάζοντας πρόσθεσε: Ἐγώ
πάει πιά, δὲν εἶμαι γιὰ τίπο-
τε, με ἀχρήστευσε πάλι αὐτὸ
τὸ ζερβὶ τὸ γρουσουζίκιο, ἀλ-
λά κι' ἐγὼ θὰ τὸ τιμωρήσω,
ἂν γίνω καλά. Θὰ βάζω πρῶ-
τα τὸ δεξὶ στὸ βάδισμα!»
Ἀπὸ τότε δὲν ἐξαγαθώθηκα

νε. Ὁ Συνταγματάρχης μετα-
κοιόθηκε εἰς τὰ Τρίκαλα
καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀθήνα,
ὁ δὲ Στάθης ἀπὸ μάχη σὲ μά-
χη, πρῶτος «στὸ χορὸ», ὅπως
ἔλεγε, ἔγινε Λοχίας «στὸ πε-
δίο τῆς μάχης» γιὰ τὶς παλ-
ληκτριές του, ἀλλὰ εἶχε τὸ
ἀτύχημα νὰ θάψῃ με τὰ χε-
ρῖα του, τὸν λεβέντη Ὑπολο-
χαγὸ τῆς Ἀνακτορικῆς Φρου-
ρᾶς στὴ μάχῃ τῆς Κλεισου-
ρας. Ἦταν ἀπὸ τὸ ἴδιο χω-
ριὸ καὶ τὸν ἀγαποῦσε καὶ
τὸν ἐσέβονταν, ὄχι μόνον ὡς
ἀνώτερόν του, ἀλλὰ καὶ διό-
τι κατήγετο ἀπὸ οἰκογένεια
ἀγωνιστῶν τῆς Θεσσαλικῆς
Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878, καὶ
ἦταν καὶ ἀπὸ τὶς πρῶτες οἱ
κογένειες τοῦ χωριοῦ του.
Ὅλη τὴ νύχτα ἀγρύπνησε
εἰς τὸ ἀντίσκηνὸ του σκαλί-
ζοντας ἐπάνω στὸν ἐύλινο
σταυρὸ, ποὺ ἔκαμε μόνος του
τὸ ὄνομα τοῦ ἥρωος (Ὑπολ)-
γοῦ Γ. Β. ἐκ Μεσ. Καρδίτσας.
Τὸσον ὁ τραυματισμὸς τοῦ
Διοικητοῦ του, ὅσον καὶ ὁ
χαμὸς τοῦ χωριοῦ του Ὑ-
πολοχαγοῦ, τὸν ἐπλήγωσαν
ψυχικά, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξαγρί-
ωσαν μέχρις ἀπελπισίας: «Τι
τὴν θέλω τὴν ζωὴν, μονολο-
γοῦσε, ἀφοῦ ἔμεινα ὀρφανός;»
Ριχνόταν στὶς μάχες ἀσυλλό-
γιστα, καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ
του τὸν προτείνανε προαγω-
γῇ, ἐνῶ αὐτὸς ἐπιζητοῦσε
τὸν θάνατο. Σ' αὐτὴ τὴν
ψυχολογικὴ κατάστασι τὸν
βρῆκε ἡ κατάρρευσι τοῦ με-
τώπου, καὶ γύρισε στὸ χω-
ριὸ τοῦ φορτωμένου δάφνης
κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν καὶ
ἐκείμηναι, ἀλλὰ ψυχικῶς ἄρ-
ρωστος γιὰ τὸ κατάντημα τῆς
Πατρίδος.
Κλεινόταν στὸ σπῆτι, καὶ
σ' αὐτοὺς ποὺ πῆγαιναν νὰ
τὸν συγχαροῦν γιὰ τὴν παλ-
ληκαριά του, οὔτε εὐχαρισ-
τῶ κᾶν δὲν τοὺς ἔλεγε, καὶ
ὄλο ἀναστενάζε σιγὰ καὶ τὰ
λόγια του πολὺ ὀλίγα. Ἡ
Μάνα του με τὸ μητρικὸ τῆς
ἔνστικτο ἀνησυχοῦσε γιὰ τὴν
μελαγχολία του καὶ τὸν πα-
ρακολοῦθοῦσε. Ὅταν ἦτο με-
τοὺς ἄλλους ἐκρῦβε τὸν πό-
νο του, ἀλλ' ὅταν ἔμεινε μὲ
νοσ γύριζε μέσα στὸ δωμά-
τιο σάν τὸ λιοντάρι στὸ κλου-
βί, μούγκριζε καὶ αὐτὸς ἀλ-
λόκοτα καὶ μονολογοῦσε. Ἡ
καὶ μὲν ἡ Μάνα του τὸν πα-
ρηγοροῦσε καὶ με τὸ καλὸ
ὄλο τὸν ρωτοῦσε: «Τι ἔχεις
γυιόκα μου; Γιατὶ τόσο βα-
ρεῖά τὸ πῆρες, παιδάκι μου;
Θὰ περάσῃ κι' αὐτὸ, θὰ φύ-
γουν μιὰ μέρα καὶ θὰ πᾶν ἀ-
πὸ κεῖ ποὺ ἦρθαν, αὐτὰ λέν
καὶ τὰ λόγια τοῦ Πάτερ Κοσ-
μᾶ: «ἅμα ἄνοιξ' ἢ Αὐλῶνα,
νὰ ὑποφέρουν ἴλιγον καιρὸ οἱ
Χριστιανοί».
—«Θὰ ὑποφέρουμε, καλὲ
μου, ἀλλὰ θὰ περάσ' τὸ κα-
κὸ γρηγορά».
—«Δὲν μπορῶ, Μάνα, τῆς
ἔλεγε, θὰ σκάσω, θὰ πλαντᾶ-
ξω ἀπὸ τὸ κακὸ μου, δὲν βασ-
τάει ἡ ψυχὴ μου νὰ βλέπω
αὐτοὺς τοὺς α... θὰ φύγω, θὰ
πάρω τὰ μάτια μου κατὰ τὰ
ψηλὰ βουνά, καὶ ὅπου τὸ βγά-
λῃ ἢ ἄκρη».
Προσπάθησε ἡ κακομοῖρα
νὰ τοῦ γυρίσῃ τὰ μυαλά, καὶ
ἀφοῦ εἶδε ὅτι δὲν τὰ κατέ-
φερνε μόνη τῆς, πῆγε στὸν
Παπᾶ τοῦ χωριοῦ. Κι' ἐκεῖνος
ἀπλὸς, ὅπως ἦταν καὶ ἀγράμ-
ματος, ἔστειλε τὸν γυιὸ του
τὸν μεγάλο, τὸν πολυῆερο ἄ-
ριστο, ποὺ ἦταν ἐκτοπισμέ-
νος δυὸ χρόνια σὲ κάποιον νη-
σί ἀπὸ τὸν Μεταξά.
Τὸν πῆρε στὸ χεῖρὸ ὁ διαφο-
ριστῆς καὶ μέρα με τὴν ἡμέ-
ρα τὸν φαρμάκωνε με τὴν
μαρξιστικὴν διδασκαλία, «γιὰ
τὴν χειραφέτησι» τοῦ λαοῦ,
καὶ τὸν ἐσεῆκωσε «ἐνάντια
στὸν ξένο καὶ τὸν ντόπιον φα-
ρισμὸ». Καὶ σ' ἕνα δυὸ μῆνες
τοῦ πῆρε τὰ μυαλά καὶ τὸν
κατέπεισε, ὅτι γιὰ νὰ σωθῇ
ἡ Πατρίδα, νὰ διορθωθῇ ἡ
κατάστασι, πρέπει νὰ βροῦμε
στὸ κλαρί, ν' ἀρπάξουμε τ'
ἄρματα καὶ ἄλλα τέτοια,
ποὺ μιλοῦσαν μέσ' στὴν ψυχὴ
τοῦ παλληκαριοῦ.
Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον

ΕΙΚΟΣΙΟΧΤΩ ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1940

Ἐλέγαμε: ἕνα Μαραθῶνα
ἀκόμα! Ἐλέγαμε: μιὰ Σαλα-
μῖνα ἀκόμα! Ἐλέγαμε: ἀκό-
μα ἕνα Εἰκοσιένα! Καὶ ἡ-
ρτες τέλος Σὺ, Μητέρα—Μέ-
ρα, ὅπου ἀγκάλιασες κι' ἀνύ-
ψωσες ὀλόκληρα τὰ περασμέ-
να στὸν ἀνώτατο λυρωτικὸν
σκοπὸ τους, στὸν ὑπέροχόν
τους ἠθικὸν Ἱστορικὸν Ῥυθμό!
Ὡ δικαίωσι ὄλων τῶν Ἑλ-
ληνικῶν ἀγῶνων! Ὡ ὑψιστὴ
ἠθικὴ στρεφὴ μέσα στὸ χά-
ος ὀλόκληρον τοῦ Κόσμου!

Καὶ μαζί ὡ γιγάντεια, πλέρια
ἱστορικὴ καταβολή, ἀπὸ τὴν ὀ-
ποία, Νικητές, οἱ Ἕλλη-
νες, θὰ ξεκινήσουμε αὐριο πρω-
τοπόροι τῆς πνευματικῆς ἀνά-
πλασης ὀλόκληρης τῆς γῆς.
Ὡ Μέρα—Μάνα, ποὺ
μᾶς ἔσπασες ἀκέρια κι' ὡς
τὸ ὕστατο, ὄλα τὰ κρυφὰ ἔ-
σωτερικὰ δεσμὰ μας! Ὡ κο-
σμοϊστορικὴ Ἐλευθερία, τό-
σο βαθεῖα λαχταρισμένη! Νὰ
Σε! Σὲ κατέχομε! Σὲ νοιώ-
θουμε! Σὲ θέλομε! Καὶ θε-

νὰ Σὲ κρατήσουμε ὄλοι, στὸ
τεράστιο ὕψος ποὺ μᾶς φανε-
ρώθηκε ἀπ' τὰ χαράμματα
τῶν Εἰκοσιοχτῶ τοῦ Ὀχτώ-
βρη τοῦ 1940, κι' ὡς με τὴ
συντέλεια τῶν αἰῶνων, εἴτε
ζήσομε, εἴτε, αὐριο ποὺ θὰ
φέγγεις πάνω ἀπ' ὄλο τὸν
πλανήτη τὸ γιγάντιο φῶς
Σου, θὰ βρισκόμαστε στὰ
σπλάγχνα σου, ὡ Μητέρα, ἀ-
θάνατοι νεκροί!
ΑΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
«Νέα Ἐστία» 15.11.1940

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

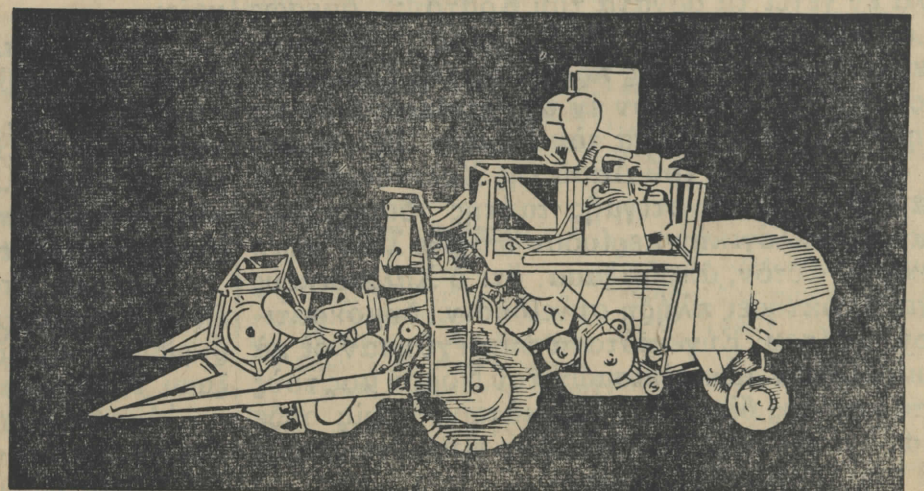
ΔΕ Μ' ΑΓΑΠΑΣ

«Ὅσα λούλουδα εἶν τὸ Μᾶν
Μαθημένα ἐρωτηθῆκαν
Κι' ὄλα αὐτὰ μ' ἀποκρι-
[θῆκαν
Πῶς ἐσοῦ δὲ μ' ἀγαπᾶς.

ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ὅποιοι ζητᾶ τὴν καλύτερη ἀγοράζει τὴν CLAYSON

ΚΑΘΕ ΝΕΟ ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ.

Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΕΛΓΙΚΗΣ ΘΕΡΙΖΟΑΛΩΝΙΣΤΙΚΗΣ

ΚΛΑΪΣΟΝ

14 ΠΟΔΩΝ

(Κατασκευῆς τῶν παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίων LEON CLAEYS
τὴν κατέστησε περιζήτητη σὲ ὄλο τὸν κόσμον καὶ στὴν ἙΛΛΑΔΑ.
Τὴν τελευταίαν 5ετίαν ἐπωλήθησαν ἄνω τῶν 500 θεριζοαλωνι-
στικῶν ΚΛΑΪΣΟΝ καλύπτουσαι μέγα ποσοστὸν τῶν ἐν
λειτουργεῖα εὐρισκομένων.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΑΠΟΛΕΙΑΙ ΜΗΔΕΝ
ΚΑΘΑΡΟΣ ΚΑΡΠΟΣ 100%
Η ΕΜΠΟΡΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μῆκος ἀλόγων 3.⁶⁰ ἐφοδιασμένων με ρυθμιζόμενας προεκτάσεις
μήκους 60 ἑκατοστῶν.
Αὐτόματος ρύθμισις στροφῶν ἀνέμης ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ὀδηγοῦ.
Αὐτόματος ρύθμισις στροφῶν τρόμπας.
Σύστημα ἀποροφήσεως τῆς σκόνης τοῦ ἄλωνιοῦ, καθιστὸν ἀνε-
τον τὴν ἐργασίαν τοῦ ὀδηγοῦ.
Κόσκινα καθαρισμοῦ ρυθμιζόμενα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΟΙ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ Α.Ε.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΔΟΔΕΚΑΝΗΣΙΟΥ 19 - ΤΗΛ. 75-318 & 79-795
ΑΘΗΝΑΙ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ 49ο - ΤΗΛ. 616-767 & 616-720
ΛΑΡΙΣΑ: ΒΑΣ. ΚΟΝΤΙΝΟΥ 25 - ΤΗΛ. 2-36

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΑΦΟΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΑΗ & ΥΙΟΙ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ ΤΗΛ. 25

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Γωνία Πλάτωνος 11—
Ἰουστινιανού 30
Τηλ. 73 114
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΕΥΣ: Ι.Α.Ε.Ε.Τ.Β.Ε

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζικών Έταιριών > 500
Εξωτερικού (άεροπορικώς)
δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις πλειστηριασμοί
το χιλιοστόμετρον δρχ. 150. Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΣΑΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΔΑΣΚΑΛΙΤΣΑ

Εικοσάχρονη ήταν η Στέλλα όταν έπληξε νεοδιωρισμένη δασκάλα στο χωριό "Απειρη από μη και μικρή. Γι' αυτό και οι χωρικοί την βίασαν, ή δασκάλα. "Ομως είχε επάνω της ένα άρωμα καλωσύνης. Τα παιδια έμαγνηθίστηκαν απ' τις πρώτες ήμέρες. Οι δυο άλλοι δασκαλοι, άνηδρόνων, ένοιωσαν μία βαθειά έκτιση προς τη νέα συνάδελφο.

Δέν πέρασε πολύς καιρός και όλο το χωριό μιλούσε για τη δασκαλίτσα. Τα παιδια είχαν γίνει πειθαρχικά και μελετηρά. "Οπου έμφανίζονταν ή δασκάλα, έτρεχαν με λαχάρο οι μαθηται να την χαιρέτησουν.

"Ετσι πέρασε ο πρώτος χρόνος. "Όταν ξανάρχισαν τα σχολεία και ήλθε πάλι ή δασκαλίτσα, έγινε συναγεμώσ στο χωριό. Αυό δάκρυα βαθειάς ευγνωμοσύνης έκύλησαν απ' τα μάτια της νεαρής δασκάλας. "Εβλεπε ότι οι κοποι της δέν είχαν πάει χαμένοι...

"Ετσι προχωρούσαν οι μέρες, έως ότου ένα βράδυ ή Στέλλα αισθάνθηκε ότι δέν ήτο καλά. "Ηλθε άμέσως ο γιατρός. Την εξέητασε. "Οξεία τροφική δηλητηρίαση, είπε.

"Ο καυμένος έκαγε, ότι μπορούσε. "Ομως! Κρίμα! Τις πρώινές ώρες ή φλογητή και υποδειγματική δασκάλα είχε κλείσει τα μάτια της για πάντα.

Τό θλιβερό νέο έκυκλοφόρησε άμέσως στο χωριό. "Εκλεισε τό Σχολείο. Οι χωρικοί δέν έπλησαν στα χωράφια τους. Θνήσκον παντού. Τα παιδια του Σχολείου μαράθηκαν απ' τα κλάματα.

"Η Κοινότης εξέητησε να ταφή ή άγαπημένη τους δασκάλα στο χωριό τους. Νά της κάμουν προτομή. "Άλλ' όί συγγενείς έπέμειναν να την πάρουν στον τόπο, που γεννήθηκε.

"Η κηδεία ήταν κάτι τό προτομινές. Συγκεντρώθηκε όλο το χωριό. "Ωμίλησε ο Διευθυντής του Σχολείου, ο Πρόεδρος της Κοινότητος. Δέν έμεινε μάτι ά δάκρυο.

"Εκεί όμως που ο θρήνος έκορυφώθη, ήταν όταν μίλησε ένα άγοράκι έκ μέρους του Σχολείου. Δεκάδες στεφάνια με λουλούδια φυσικά κατετέθησαν στο φέρετρό της νεκρής.

Και οι παλαιότεροι του χωριού δέν θυμούνταν άλλοτε τό τοιο συναγεμώσ στο χωριό τους. "Από τότε πέρασαν πέντε χρόνια. "Ομως ή μνήμη της Στέλλας, της ένθουσιώδους δασκάλας, μένει ζωντανή...

Και θα μένη για πάντα...
Ι. Γ. ΤΑΣΙΟΣ

Η 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Του δικηγόρου κ. Ξενοφ. Χατζησαράντου

Ούδέν άλλο ιστορικόν γεγονός εις τον κόσμον συμβολίζει πιστότερον τάς παραδόσεις, τά πεπωμένα, ένσαρκώνει αυτήν ταύτην την υπόστασιν ένός Έθνους, όσον ή 28η Οκτωβρίου 1940. Είναι ή έσσητή της Έλληνικής ψυχής, επέτειος άγώνων θυμαστών και θυσιών υπερόχων, αί όκοιαι ζούν εις τον αιώνα, όπως όλοι αί μεγάλοι πράξεις και όλοι αί ύψηλοι αυτοθυσίαι διά την κατάκτησιν της έλευθερίας.

"Η Έλλάς εύγνωμονεί τά τέκνα της τά όποια ύπηρεσαν άντάξια των προσδοκιών της και διετήρησαν άθάνατον την δόξαν της και άμαράντους τόσ δάφνας της, άντιμετωπίσαντα τον έχθρον κατά ττρόπον διά τον όποιον δύναται να σεμνώνονται αί άθάνατοι ψυχοί των Μαραθωνομάχων, των ήρώων του 1821, των τιμίων νεκρών όλων των ελληνικών άγώνων. "Η λάμψη της 28ης Οκτωβρίου θα φωτίζη πάντα τον δρόμον της ελληνικής νεότητος, εις την όποιαν έναπόκειται τό ίερόν καθήκον να δημιουργήσουν μίαν καλλίτερον αύρον διά την Έλληνικήν Πατρίδα. "Η Έλληνική νεότης, κληρονόμος μακράς και ένδόξου παραδόσεως, άς σκύψη σήμερον με εύλάβειαν επάνω από τους τάφους των ήμιθέων και άς άκούση τό θαυμάσιον δίδαγμα των, τό δίδαγμα της ύψηλοφροσύνης και της απταπαρήσεως. Θά αισθανθή τό τε ή νεότης ότι ή ζωή δέν εχει σκοπούς εφημέρους και θα διδαχθή την σοφίαν, ή όποια δέν ναρκισσύνεται, και την λιτότητα, ή όποια όπλίζει τό άτμον με άκαταμάχητον σθένος άπέναντι όλων των έναντιοτήτων της τύχης, την ύψηλην και γόνιμον αντίληψιν του καθήκοντος, τό όποιον γνωρίζει να μεταβάλλη τους λόγους εις έργα και τάς έδραϊάς πεποιθήσεις εις πολυσήμαντα τομήματα, την άγνεϊαν του πνεύματος και της ψυχής, την άκαμψίαν του ήθικου χαρακτήρος, την άγά-

πην προς τον άλλον και προς τό σύνολον, την έγκαρτέρησιν και την ύπομονήν κατά την περίοδον των έναντιοτήτων, την αισιοδοξίαν και την έλπίδα.

"Η Έλληνική νεολαία άς άναλογισθή, ότι δέν είναι ή πηλυδες εις την μικρόν αυτήν γωνίαν της γής, ή όποια εδημιούργησε και διεφύλαξε πάντοτε, τι ύψηλότερον και ιδανικότερον εξέθρεψεν εις τό πνεύμα και εις την καρδίαν της ή άνθρωπότης. "Ας έχει πάντα κατά νουν ότι τό παρελθόν επιβάλλει βαρείας ύποχρεώσεις και ότι τό μέλλον είναι έμπειπιστευμένον εις τό άνδρικόν των φρόνημα και εις την διαγωγή και άπηλαγμένην από κάθε μικρότητα φιλοπατρίαν των. Τό δίδαγμα της 28ης Οκτωβρίου 1940 είναι μέγα και αιώνιον, διότι διδάσκει ότι δέν ζούν λαοί χωρίς πίστιν προς ένα Σκοπόν και έν Ίδεώδες. Δέν είναι δυνατόν να συνεχίσουν τον δρόμον των χωρίς την βοήθειαν μιας θερμοουγού λάμψεως, μιας ζωοποιού φλογός, ή όποια να φωτίζη και να θερμαίνη την ψυχήν των. Είναι νόμος αιώνιος, νόμος της ιστορίας. "Όσοι λαοί άπέπλεσαν την πίστιν των προς τά ιδανικά έπεσαν, όσοι λαοί υπέστησαν φθοράν του χαρακτήρος των, δέν κατώρθωσαν νό έπιζήσουν. "Επέρασαν, ως λαμπεροί πολλάκις πολιτισμοί μέσας εις την ιστορίαν, αλλά έσβυσαν.

"Η 28η Οκτωβρίου δέν διδάσκει μόνον ότι αί θερμοπύλαι και οι Μαραθώνες δέν υπήρξαν άπίθανοι θρήλοι χαμένοι μέσα εις την ομίχλην του Χρόνου, αλλά και άποτελεί μίαν διαρκή προειδοποίησιν προς φίλους και έκθρούς ότι οι κατοικούντες εις την μικράν αυτήν γωνίαν της γής, που λέγεται Έλλάς, γνωρίζουν ότι εις την ζωήν δέν δίδονται τά αγαθά αλλά κατακτώνται, και ότι ή πρώτη μεταξύν των αγαθών της ζωής είναι ή Έλευθερία.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΗ

Στό πείσμα του χρόνου και των αιώνων, ή γή αύτή ήταν κι' έμεινε και θα μέινη Έλληνική. Οι κατακτητές κι' οι βάρβαροι ήρθαν και την πάτησαν και ό,τι άπόμεινε απ' αυτούς, τό ελληνικό λουλούδι, ξανάναθισε κάτω απ' τον γαλάζιον ελληνικό ούρανό, τό ελληνικό θαύμα ξανάθάμπωσε τά μάτια της. Οι κουμένης, τό ελληνικό πνεύμα ξανά σπιθοβολεί!... Ξανάρθαν οι βάρβαροι, πόσες φορές; Μά οι Μαραθώνες κι' οι Σαλαμίτες δέν σβήστηκαν, ή παράδοση μεταλαμπαδεύει τη φλόγα της έλευθερίας από γενεά σε γενεά, τά ξένα πατήματα σβήνουν, τά έρείπια ξανασηλώνονται, ή φυλή ξαναζητεί πειό ώραιά, πειό λαμπερή, πειό ήθική, πειό τίμια, καμάρι των λαών που ξέρουν να την έκτιμούν, καρφή στο μάτι όσων την ζηλεύουν. Αυτή ή γωνιά ήταν και θα μέινη ελληνική.

Τι άπόμεινε απ' τους Ρωμαίους, τους Φράγκους, τους Καταλανούς; "Η Έλληνική γή τους χώνεψε σαν λίπασμα, για να ξαναφουντώσει ή Έλλάδα, με τις άρχαίες άρετές της, με τό άθάνατο πνεύμα της. "Από την άκρη των Άκροκεραυνίων, ίσα με τό Ταίναρον, πάλλει πάντα μία ελληνική καρδιά, και τώρα ή γή αύτή σφύζει από έναν Έλληνισμό, που ήρθε από μεριά να συγκεντρωθή στην άγκαλιά της, έναν τίμιο Έλληνισμό, σκυμμένον στην καλλιέργεια της, έναν Έλληνισμό που ξέρει να αγωνίζεται για τη ζωή, να μάχεται για την ύπαρξη του, να άντιμετωπίζει άποφασιστικά τη Βία και την Έπιβολή. "Εδώ δέν φυτρώνουν εύκόλα δάφνες. "Εδώ ή δάφνη ποτίστηκε στο αίμα, τη χάριδεψε ή Δόξα, τη φύσισε τ' άγέρι της λευθερίας και της τιμής. Κι' ή δάφνη αύτή ποτέ δέν θα στολίση τό μέτωπο των βαρβάρων και των άδικών!

Γ. ΑΝΙΝΟΣ

«Πρωία» 29 Οκτωβρίου 1940

ΠΛΕΚΤΗΡΙΟΝ
ΦΟΥΛΗΣ Ι. ΦΙΔΑΝΗ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Αναλαμβάνει με μηχανήν νεωτάτου τύπου τό πλέξιμο παντός είδους πλεκτών.

Παραδίδονται μαθήματα σε όσες έπιθυμούν την εκμάθησιν της πλεκτικής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΕΡΤΙΜΙΝΗΣ

ΟΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Οδός έγγατία 151 (παραπλεύρως Καμάρας) τηλ. 72.393

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ: 12 π.μ. 6-7 μ.μ

Δ^Ρ ΠΑΝΑΓ. Α. ΚΩΝΣΤΑΣ

Τ, ASSISTENT ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΟΝΝΗΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 5— ΤΗΛΕΦ. 73—653
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ωραι Έπισκέψεων 1-2 & 5-7

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΟΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΒΡΟΓΧΟΛΟΓΙΑ - ΟΙΣΟΦΑΓΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Επί 5ετιών ειδικευθείς έν Άγγλία τ. έσωτ. χειρουργός - έπιμελητής REGISTRAR του Ότορινολαρυγγολογικού INSTITUTE του Πανεπιστημίου του Λονδίνου και του Νοσοκομειακού συγκροτήματος της Όεφόρδης

Δέχεται: Όδός Παύλου Μελά 2 (Πλατεία Λευκού Πύργου) 12.30' - 2 και 5 8 - Τηλεφ. 22 637

ΓΕΝΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ

ΓΩΝΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΙΙ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ 30

Τηλ. άσθενών 79.221 - Τηλ. Ιατρών 73.114

ΤΜΗΜΑΤΑ

Παθολογικόν - Καρδιολογικόν - Χειρουργικόν
Γυναικολογικόν - Όρθοπεδικόν - Όδολογικόν
Όφθαλμολογικόν - Ότορινολαρυγγολογικόν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Ακτινολογικόν - Μικροβιολογικόν
Δωμάτια πολυτελείας Α, Β, Β, Γ θέσεις
Δεκτοί προς νοσηλείαν
Ανασφάλιστοι και ήσφαλισμένοι

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΚΟΠΡΙΑ

Μιλ. Παπαπέτρου - Γεωπόνου

Οι γεωργοί δέν έχουν καταλάβει ακόμη πόσο πολύτιμο λίπασμα είναι ή κοπρία. "Ελάχιστοι επίσης είναι οι παραγωγοί εκείνοι, που άν και καταλαβαίνουν πως ή κοπρία αξίζει, ξαίρουν να την προσφυλάγουν, και να διατηρούν την πολύτιμη αξία της. Πολλοί γεωργοί και ιδίως οι λαπαχοηποιοί ενώ πληρώνουν συχνά όσα-όσα για να την άγοράσουν, έν τούτοις την εγκαταλείπουν στην αυλή τους ή έξω στον δρόμο και την καταστρέφουν ό ήλιος και ή βροχή. Τά ούρα και τά άλλα θρεπτικά στοιχεία, άποπλύνονται και παρασύρονται υπό τις βροχές, με άποτελεσμα να μένουν στο τέλος στα χέρια του παραγωγού τό άχρηστα και μισοχωνεμένα άχυρα.

"Η κοπρία όταν είναι εκτεθειμένη στο ύπαιθρο, χάνει τά ούρα που άποτελούν τά 25-70 τοίς εκατό των συστατικών της. Τά θρεπτικά στοιχεία της που είναι ευδιάλυτα στο νερό, διαλύονται με τις βροχές και παρασύρονται. "Επίσης ή άμμωνία και τό άζωτο που είναι πολύτιμα θρεπτικά στοιχεία, χάνονται κι' αυτά ως άέρια και ή κοπρία καταστρέφεται. Για να άποφύγουμε όλες αυτές τις ζημιές πρέπει να λάβουμε ώρισμένα μέτρα. Πρέπει να μάθουμε πως να διατηρούμε την κοπρία σε κατάλληλο κοπροσάφο, ώστε να μη χάνη κανένα από τά θρεπτικά στοιχεία, και να διατηρηή ολόκληρη την πολύτιμη λιπαντική της αξία.

Τρόποι σχηματισμού κοπροσαφούς:

Πρέπει να έχωμε υπ' όψει μας ότι ή μη χωνεμένη κοπρία έχει ως συνέπεια τό κίτρινομα των φύλλων των φυτών στο χωράφι, διότι οι μικροοργανισμοί για να σχηματίσουν τό σωμα τους, άπορροφούν άζωτο απ' αύτό που ύπάρχει στο έδαφος, τό όποιον θα τό ξαναδώσουν βόσται και σε μεγαλύτερη ποσότητα, αλλά μετά τον θάνατό του και όταν θα έξη γίνη έν τώ μεταξύ ή ζημία στα φυτά...

"Από τά πιό πάνω γίνεται αντίληπτή ή σημασία της χωνεμένης κοπρίας. Στόν κοπροσαφό δίνεται ο χρόνος να γίνουν όλες οι εργασίες εκείνες που πρέπει για να χωνέψη ή κοπρία και να χρησιμοποιηθή από τά φυτά έπωφελέστερα.

Κάθε γεωργός σε μία άκρη της αυλής του μακρυνά από τό σπίτι, ή έξω από τον σταύλο, ή σε ένα διπλανό χώρο μπορεί να άρχισή τη δουλειά του για τον σχηματισμό μονίμου κοπροσαφούς, όπως περιγράφωμε σύντομα πειό κάτω.

Σε μία επιφάνεια χώρου με πολλή έλαφρά κλίση διαστάσεων 3Χ3 ή 3Χ4 δηλ. 9-12 τετραγωνικά μέτρα κατασκευάζωμε λιθόστρωτον του όποιου τά κοινά μπορούμε να γεμίσωμε με πεπιεσμένη και ύγρη άργιλλο ή πηλό, καλλίτερα όμως με «Γκρόμπετον» σε αναλογία 200 κιλά τσιμέντο σε ένα κυβικό ψιλό άμμοχάλικο μετά την συμπίεσι του όποιου κάνωμε επάλειψη τσιμεντοκονίας σε άναλογία 800 κιλά τσιμέντο σε ένα κυβικό ψιλή άμμο. Στό χαμηλότερο μέρος αυτής της

λιθοστρωμένης επιφάνειας κατασκευάζωμε ένα βόθρο για την συλλογή των ούρων άνοικτόν κτισμένον δάπεδον και τοιχώματα με ξηρολιθοδομή, και έπιχειριμένα τά τοιχώματα με άσβεστοτσιμεντοκονία, τό δέ δάπεδον με Γκρόμπετον σκέτο ή και με επάλειψη τσιμεντοκονίας για καλύτερη στεγανότητα. "Η έπιφάνεια του κοπροσαφούς με τον βόθρον συνδέονται με αυλάκι μήκους 2-3 μέτρων κατασκευασμένο με λιθόστρωτον, γκρόμπετον και επάλειψη τσιμεντοκονίας κατά τά άνωτέρω. "Η έτησία παραγωγή ούρων ένός μεγάλου ζώου ύπολογίζεται εις 3 τόννους. Για τον βόθρον των ούρων του κοπροσαφούς, ύπολογίζεται χωρητικότης τριών κυβικών μέτρων κατά κεφαλήν μεγάλου ζώου. Δεδομένου όμως ότι ή ως άνω ποσότης των ούρων λογίζεται για όλο τον χρόνο και επειδή τά ούρα όπως θα πούμε πειό κάτω ρίχνονται στον σωρό συχνά, κατά την κατασκευήν του βόθρου ύπολογίζεται μικρότερος όγκος.

"Η κοπρία μεταφέρεται άπό τον σταύλον τακτικά εις τον κοπροσαφό και πατιέται άνά 20-30 εκατ. του μέτρου και καταβρέχεται άν δέν είναι ύγρη, ώστε ή ύγρασία της να είναι πάντα 75οο περίπου. Μέσα σε 1-2 μέρες ή θερμοκρασία άνέρχεται στους 40 βαθμούς όπου διατηρείται με κατάβρεγμα. "Όταν φθάση σε ύψος 2-2,5 μέτρα σκεπάζεται με 5-10 εκατ. χόμα. Τά διαρρέοντα ούρα συγκεντρώνονται εις τον βόθρον και κάθε 5-6 μέρες επαναρίπτονται επί του σωρού. Είς περίπτωση καθυστέρησης της εργασίας αυτής και προς άποφυγήν άπωλείας άμμωνίας των ούρων εκ του βόθρου μπορούμε να ρίξωμε έντός αυτού άραιόν φωσφορικόν (0-16-0), εις αναλογίαν βάρους 7,5οο των ούρων.

"Επίσης εάν δέν επαναρίπτονται τά ούρα επί του σωρού και διά την πρόληψιν διαφυγών της άμμωνίας, ρίπεται πετρέλαιον εις άναλογίαν μισό κιλό σε κάθε τετραγωνικό μέτρο. "Η κοπρία του κοπροσαφούς μπορεί να χρησιμοποιηθή μετά 5-7 ήμενες αναλόγως των συνθηκών.

"Η άνωτέρω εργασία έχει πρωταρχική σημασία για όλους τους γεωργούς και ιδίως εκείνους που διαθέτουν πολλά ζώα έξασφαλίζουν έτσι κοπρία πολύτιμη, πλούσια σε λιπαντικά στοιχεία που μπορεί να χρησιμοποιηθη κατά τον πειό έπωφελή τρόπο από τά φυτά.

Όρυκτέλαια
ΝΤΕΛΒΑΚ

Μεγάλες εύκολίες πληρωμής
Χ. ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Δ^Ρ ΙΩΑΝ. Γ. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΟΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου TUBINGEN Γερμανίας
Γωνία Έγγατίας Πλάτωνος 1
Τηλεφ 73-963
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Χαλκιδικείς:

Διά πᾶσαν Κτηματικὴν σας Συναλλαγὴν Ἄποτα θήτε με ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἄγοραί-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2. (= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =)
ΤΗΛΕΦ. 20-951

